

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

DUBBELSPION

DEEL 9: TUSSEN TWEE VUREN

Carl Lans

uitzending: KRO, zondag 22/12/1963

regie: **Léon Povel**

rolverdeling: (afkondiging ontbreekt)

Marakosh:

Protector:

Sheerin Antau:

Kwentis:

Lielée:

schipper:

krantenjongen:

arbeiders: Alex Faassen jr., Dick van 't Sant, Tonny Foletta en Harry Bronk

redacteur 1: Jan Borkus

redacteur 2: Hans Veerman

hoofdredacteur van "De Vrijheid": Dries Krijn

rechercheur Tuuroka: Tonny Foletta

rechercheur Mordek: Harry Bronk

federaal agent: Hans Karsenbarg

Skrypol-chef en Skrypol-agent: Alex Faassen jr. en Hans Veerman

winkelier: Dries Krijn

Marakosh: Waarom talmen, kameraad Protector? Al onze saboteurs in Pentanië zijn op hun bestemming. Alle opdrachten van Sheerin zijn uitgevoerd, met of tegen zijn wil. Nu hebben we de beste kansen voor een aanval.

Protector: Kansen, ja. Maar als onze blitz mislukt, Marakosh, dwingt onze geroemde traditie ons door te vechten tot de laatste kernbom toe. Daarom moet ik zekerheid hebben.

Marakosh: Die hebben we toch feitelijk. Sheerin nummer 2 is in onze macht. Elk ogenblik kan bericht komen van zijn liquidatie.

Protector: En die Kwentis?

Marakosh: Kwentis moet in de val gelopen zijn die wij in Meelikor voor 'm hebben opgesteld.

Protector: Simpel op berichten die kunnen komen kan ik geen actie baseren. Nee, ik ben op deze hele zaak weinig gerust.

Marakosh: Ach...

Protector: Ja, Marakosh. Bekijk ze eenvoudig in perspectief en je zult zien dat elke moeilijkheid die we opvingen ergens anders weer te voorschijn kwam, onvermijdelijk.

Marakosh: Als wij desondanks ons doel maar bereiken.

Protector: Ik hoop het. Maar d'r ligt hierin een patroon dat me niet aanstaat. Neem bijvoorbeeld de eerste Sheerin Antau, de echte. We chanteerden 'm, hij ging voor ons werken. Let wel, als hoofd Pentaanse Afweerdienst, dus ideaal. Maar het gevolg? Door overal onze agenten te infiltreren, kwam ie te veel aan de weet, dwong ons zelfs 'm in vrede te laten gaan. Gevolg: onoverzienbare moeilijkheden bij het vinden van een vervanger, die ook een prototype Pentaan moest zijn. We haalden d'r een uit Pentanië zelf. Weer een ideale oplossing, maar waaruit weer nieuwe moeilijkheden rezen. Psycholab moest van alles aan de man doen: hem transformeren, hem laten denken dat ie één van ons was, en tegelijkertijd moest ie intelligent genoeg blijven om Sheerin Antau te vervangen. Gevolg: hij zou op den duur wel moeten ontdekken dat ie geen Skrytiër was, maar Pentaan. Ja, en dit nog zonder de blunders die u bij z'n opleiding hebt laten maken, Marakosh.

Marakosh: Ik verzeker u, kameraad Protector...

Protector: Ik weet het, ik weet het, Psycholab zat in tijdnood. Onvermijdelijk gevolg van het vorige probleem. In de transformatie van de plaatsvervanger Sheerin 2 bleven leemten. Gevolg: Sheerin 2 moest fouten maken en iemand uit z'n naaste omgeving daar in Yalo moest deze fouten opmerken en 'm gaan verdenken. Zo rees het probleem Kwentis. Dat moest worden opgelost. Dus werd het verraad van onze agent Boratis benut om Kwentis te compromitteren.

Marakosh: (zucht) Het lijkt of we een soort van... ketting hebben opgehaald.

Protector: Met om en om schakels problemen, oplossingen en daaraan vast weer grotere moeilijkheden. Uit de oplossing Kwentis kwamen er zelfs twee voort, waarvan er één - Sheerins onmiddellijke ontmaskering - amper werd overwonnen.

Marakosh: En... in Noord Pentanië staat nog die echte Sheerin Antau klaar om ons op te hangen als hij op een of andere manier wordt geblameerd.

Protector: Ja, het andere probleem dat uit die oplossing Kwentis voortkwam is zo mogelijk nog erger: Sheerin 2 begreep dat ie geen Skrytiër was.

Marakosh: En... is tegen ons gaan werken.

Protector: Is het niet tekenend dat ie de valse bewijzen waarop wij ten slotte Kwentis hebben uitgeschakeld in het voordeel van Pentanië heeft gebruikt?

Marakosh: (lachje) Het lijkt welhaast ironisch!

Protector: Ja, en uitgerekend daarmee ontwong Sheerin aan president Moclas diens toestemming tot grote hervormingen en de meest verstrekkende maatregelen tegen ons: opheffing persgeheim, Radio-afweer, massaproductie van communicators, opleidingsscholen, en alles wat die vent daar onderneemt... dat hebben we 'm nota bene zelf bijgebracht. Je ziet het.

Marakosh: Inderdaad, kameraad Protector. Maar de moeilijkheid dat hij tegen ons was gaan werken, hieven wij weer op door hem ons ware aanvalsplan toe te spelen, zodat hij het als vals aan de Pentaanse Staf heeft voorgesteld. Gelukkig hebben we hem daarna tijdig gearresteerd voor hij daar achter kwam. En... voor Kwentis wordt... gezorgd.

Protector: Maar ook die President Moclas kent de zaak inmiddels.

Marakosh: Moclas! Kan niets aantonen, want zijn hoofdgetuigen zijn... verdwenen.

Protector: Maar nog niet geliquideerd, Marakosh. Op dat laatste wachten we dus.

Op weg naar onze liquidatie in de passende vorm van een auto-ongeluk was de situatie plotseling totaal om haar as gedraaid. Na mijn verbrijzeling van de tussenruit remde de chauffeur, sprong uit de wagen, ontsloot de buitenvergrendeling van ons portier, en Kwentis stond voor ons. Kwentis, die ik in Meelikor waande, 800 mijl hier vandaan, doch ontsnapt uit de val die Skrypol daar voor hem had opgesteld. Kwentis stond voor ons, met een pistool op ons gericht. En hier in de wagen was ik volkomen machteloos.

Sheerin 2: Je beseft, Kwentis, dat als jouw particulier initiatief ons beraamde ongelukje in een liquidatie wijzigt, ik er niet meer ben om je nog een keer te redden.

Kwentis: Ook dat besef ik bijzonder goed, meneer Sheerin.

Sheerin 2: Mm.

Lielée: Je... je bent gek, Kwentis.

Kwentis: Toch niet zo gek of ik ben de val ontlopen die uw mooie meneer daar in Meelikor voor me had klaar staan. Uitstappen! En uw liefje ook. (dat doen ze)

Lielée: Dit... dit is onzin, Kwentis. Je bent...

Kwentis: Gek, hè? Dat heb je al gezegd. Maar de enige gek hier ben jij, Lielée, om mij te laten schieten voor een Skrypol-verrader.

Lielée: En waarom heeft hij jou dan bevrijd, samen met mijn twee broers?

Kwentis: Waarom? Dat weet jij heel goed, Lielée.

Sheerin 2: Mag ik het misschien ook even weten?

Kwentis: Dat briefje - zogenaamd van Boratis, hè - dat uw vriendjes bij mij hadden verborgen, dat wilde u zelf vinden en me dan afdoen à la Boratis. Maar Tréponets was u voor, dat schikte u niet. Arrest en proces, dat zou gevaarlijk worden, want ze mochten uw vingerafdrukkaart in het dactylobureau 'ns verder gaan onderzoeken, chemisch en fluoroscopisch, ontdekken dat ook uw vingerafdrukken verwisseld waren. En

dan? Dus moest u mij laten ontsnappen, laten verdwijnen naar Meelikor, waar geen haan ooit nog naar me kraaien zou. (lachje) 't Is jammer, nietwaar, dat ik ontkwam. Per eerste vliegtuig ging ik terug, en rechtstreeks naar uw villa.

Sheerin 2: Ja ja... waar je je goeie diensten aan de chauffeur hebt aangeboden, hai?

Kwentis: Hij kon niet weigeren. Ik ben niet helemaal een beginneling.

Sheerin 2: Ja, en je komt nu Skrypols werk afmaken? Dan heb je geen helder idee wat je drijft, jongeman.

Lielée: Ho, van alles wat ie zegt, is geen woord waar. Hij is alleen maar woedend en jaloers. Ja, Kwentis dat was je altijd: jaloers en eerzuchtig.

Kwentis: (lachje)

Lielée: Daarom wil je alles geloven als het maar in je kraam te pas komt. Terwijl je weet dat het onzin is.

Kwentis: Heel makkelijk zeggen voor jou, hè.

Sheerin 2: 'k Zal het 'm eerst moeten bewijzen, Lielée.

Kwentis: Maar u kunt het niet, Sheerin! Ik trap nergens meer in.

Sheerin 2: O, jawel. Om te beginnen, Kwentis, door je te waarschuwen.

Kwentis: Waarvoor?

Sheerin 2: Namelijk voor die twee lieden daar achter je die nu bezig zijn je...

Kwentis: Wat zeg je? (geluid van een klap - pijnkreet)

Sheerin 2: Zo, daar ligt ie.

Lielée: Ja, maar wat... wat... Er is niemand!

Sheerin 2: Ja, hij dacht van wel.

Lielée: Je hebt 'm toch niet...

Sheerin 2: Welnee, als je langer drukt met die duimen dan... Ah, hij komt alweer bij z'n positieven.

Kwentis: Wat is er gebeurd?

Sheerin 2: In de auto, Kwentis.

Kwentis: Wat hebt u met me gedaan? Goed... (stapt in)

Sheerin 2: Zo. Wat ik gedaan heb? Hè? Het bewijs geleverd, Kwentis. Je was immers niet te overtuigen.

Kwentis: Ooh...! M'n hoofd, m'n hals...

Sheerin 2: Ja, ik ken minstens vijf of zes manieren om een gewapend man onschadelijk te maken, de meeste dodelijk. Je moet even masseren, vriend. Overigens, als je nog een hand vrij hebt, hier je pistool. Je liet het vallen.

Kwentis: Waarom... geeft u... (lachje) Ja, u had me..

Sheerin 2: Ja ja, ik had je dood kunnen slaan, bijna met plezier, omwille van Lielée. Alleen, 't is tegen mijn principe.

Kwentis: Dan... dan ben ik volslagen idioot geweest!

Sheerin 2: Dat gebeurt ons allemaal wel een keer. Nou, wel, we moeten hier zo gauw mogelijk weg. Terug.

Kwentis: Terug, meneer Sheerin? Maar dat... dat... dat kan niet!

Sheerin 2: Nee, niet naar huis natuurlijk. Voor geen van ons is het daar nog veilig. Maar... heb je behalve dat laatste appartement nog ergens eh... een ander optrekje?

Kwentis: Nee, maar... u... u kunt helemaal niet terug naar Yalo of Yittis. Ik heb... ik heb... ik... ja, ik... ik... ik weet niet hoe ik het u zeggen moet...

Sheerin 2: Kwentis! Ik begin te vrezan dat... dat van daarnet niet de enige domheid is die je hebt uitgehaald!

Kwentis: Ik heb in het vliegtuig, toen ik terugkwam, geschreven...

Lielée: Geschreven aan wie?

Kwentis: Een uitvoerige brief over... over alles!

Sheerin 2: Aan de Staf!? Bij de federatie!

Lielée: Ja, maar de President Moclás, die... die weet toch van alles. Als het verder niet uitlekt, dan kan hij misschien...

Kwentis: Ja, dat is juist het ergste! Omdat ik al een keer was vastgelopen, heb ik het hele verhaal ook gestuurd aan "De Vrijheid".

Sheerin 2: Wat!

Lielée: O, Kwentis...!

Sheerin 2: Ook dat nog. O, wacht eens, wacht eens... Die verwisseling... Die krant zal het misschien al te gek vinden, de publicaties aanhouden, instructies vragen.

Kwentis: Dat u de echte Sheerin Antau niet bent, dat heb ik er uitgelaten.

Sheerin 2: Mm?

Kwentis: Daar had ik al te veel leergeld mee betaald.

Sheerin 2: O jee, daar zitten we dan.

Kwentis: Overigens, waar is uw gehoorapparaat?

Sheerin 2: Het was een zender, Kwentis. maar die sinds een week ook uitzond zonder dat ik het merkte.

Kwentis: Dus vandaar die val voor mij in Meelikor? (lachje) Overigens, de zender staat er. Maar wie zal ons nog geloven nu? Die krant...

Sheerin 2: Ja, de ellende is, de redactie heeft alleen haar instructies: elk schandaal publiceren, elke dag, en dit is wel een eersterangs primeur.

Lielée: Maar... maar dan hebben we nog tijd tot morgenochtend.

Sheerin 2: Ja... maar kan ik Moclás nog bereiken? Weet je, ikzelf, ik... ja, ik ben er nog meer ingetrapt dan jij. Gisteravond heb ik namelijk het Skrytische oorlogsplan in handen gekregen, het echte. Hun ambassade heeft me laten stelen, nadat ze er zeker van waren dat ik het als vals zou voorleggen aan onze Staf. Die aanval, Kwentis, komt werkelijk via het centrale dal.

Kwentis: Door die fortificaties?

Sheerin 2: Mm.

Kwentis: Onwaarschijnlijk!

Sheerin 2: Ze hebben tanks, Kwentis, tot honderd ton toe, en ik moet dit aan de Staf vertellen voor het te laat is.

Kwentis: Ja, maar hoe? Hoe kunt u ze nog overtuigen, nadat ik... Ooo...

Lielée: Kwentis, je hebt nog meer bedorven?

Kwentis: Ik heb vanavond laat nog... Tréponets opgebeld.

Lielée: Wat?

Kwentis: Tréponets laat die vingerafdrukkaart nu nagaan en gaat met alles naar Moclás. Misschien zit ie er al. U komt er nooit door.

Sheerin 2: Ja... ik zie het. Dat het plan echt is, willen ze niet geloven. Daarvoor lijkt het te onuitvoerbaar. Dat het vals is, kunnen ze niet meer geloven, want dat heb ik ze verteld. En ik ben ontmaskerd. Dus zullen ze hoogstens menen dat er nog een derde plan moet bestaan, misschien over zee, landingstroepen etcetera, en zich daarop prepareren. Tjee, het ziet er allemaal fraai uit!

Kwentis: Het is ontzettend...

Lielée: Ja, we... we moeten hier weg, en gauw. U zou hier alleen maar gearresteerd worden.

Sheerin 2: Ja, door de Pentaanse recherche of door Skrypol. Wil ik eerst iets bereiken, dan moet ik vrij man blijven. Nou... ik zit nu op jouw plek, Kwentis. Ik rij weg.

Kwentis: Ah... hier eh... neemt u dit pistool weer. 'k Had er nog een. (auto vertrekt)

We gingen over het pontveer van de Illa. Het was drie uur in de nacht, de regen had opgehouden. Ik zag de spaarzame verlichting bij de afrit die we bijna hadden moeten gaan, en te halver hoogte het donker ruwe klotsende water van de rivier. De Illa, zo dicht bij haar uitmonding in de reusachtige Rooka was vrij breed, maar na veel manoeuvreren in het donker waren we aan de overkant.

Sheerin 2: Hé, schipper, waarom is er zo weinig licht?

schipper: Een gedeeltelijke verduistering, meneer.

Sheerin 2: Hè?

schipper: 't Was daarstraks om twee uur op de radio. Voorzorg. Niet gemakkelijk anders, hoor, zo'n schuit d'r voor in te steken. Wel eh... leef lang, meneer.

Sheerin 2: Leef lang, schipper. (rijdt verder)

Nog vier uur kon ik rijden voor de dag aanbrak. Lielée zat naast mij, Kwentis achterin.

Lielée: Dit is de weg naar Bernap. Wil je daarheen?

Sheerin 2: Hè? We moeten zo ver mogelijk weg zijn voor het licht wordt.

Kwentis: Zouden we niet bij een klein dorpje op een boerenhoeve...

Sheerin 2: Nee, daar kunnen we niets uitrichten.

Kwentis: Maar weet u dan waar u heel wilt?

Sheerin 2: Ja, daar moet ik over nadenken. Wat ik in ieder geval wel weet, is... dat zo gauw het licht wordt we deze kar ergens moeten dumpen. Liefst tien meter onder water. Ja, en het lamme is: het gevaar ligt stellig niet alleen achter ons, maar ook voor ons. Skrypol heeft overal handlangertjes met zendertjes.

Kwentis: Dit is richting Bernap, in Devaago. Of wilt u nog verder, bijvoorbeeld Morilee? Dat ligt nog meer noordelijk.

Dat was het: noordelijk. Onbewust had voor mij de richting reeds vastgestaan, terwijl het toch even goed zuidoost had gekund, door de Senbassische laagvlakte naar Lorilek, of nog beter misschien

westwaarts, door het bergachtige Hobassa, naar het gouddistrict Mobatek. Instinctief had ik de richting ingeslagen naar het rectoraat Maneeto.

Sheerin 2: Ja, ik heb er eigenlijk niets te zoeken, niet in Tuuroka, niet in Tryllis, niet in...

Lielée: Waaraan denk je?

Sheerin 2: Misschien... ja, misschien toch wel...

Kwentis: Hebt u een plan? Kunt u...

Sheerin 2: Nee, Kwentis, ik kan niets, maar misschien iemand anders. Mijn voorganger, weet je. Hij kwam daar vandaan, van Tryllis.

Kwentis: De echte Sheerin Antau?

Sheerin 2: Ja.

Kwentis: Die is natuurlijk geliquideerd nadat hij had afgedaan.

Lielée: Maar... die foto van die avond, die liet Skrypol verdonkeremanen.

Sheerin 2: Precies, Lielée. Ik vermoedde al eerder dat die meneer er schotvrij was uitgedraaid.

Kwentis: Wat?

Sheerin 2: Jazeker, als hij was geliquideerd, dan hadden ze onze verwisseling veel eenvoudiger kunnen opzetten. Maar die foto leverde mij het bewijs dat hij in levenden lijve in de omgeving moest zitten waar ze hem van nabij kennen. Zeef de mogelijkheden en je komt uit op Tryllis, zijn familielandgoed.

Lielée: Ik denk dat ik nu ook weet waarom hij weg wilde. Hij had iets... Z'n stem... Een kwaal, denk ik.

Kwentis: Maar hoe dwong hij Skrypol hem te laten gaan? Zomaar!

Sheerin 2: Hij heeft overal hun saboteurs geïnfiltreerd: in industrieën, spoorwegknopen, de centrales... Daarom.

Kwentis: Hij wist dus te veel, die misselijke verrader.

Lielée: Sheerin?

Kwentis: Mm?

Sheerin 2: O, neem me niet kwalijk.

Lielée: Nou, die naam, die moet dan maar zolang, Lielée, tot ik ooit mijn werkelijke naam weet. Ik kan in elk geval redelijk voor 'm doorgaan, hè?

Lielée: Daarom. Luister: je zou zijn plaats kunnen innemen, en dit keer helemaal!

Kwentis: Ja, en die schoft krijgt alleen maar z'n loon.

Sheerin 2: Ik... ik hoop niet dat dat nodig is.

Lielée: Skrypol zou het niet hoeven te bemerken, als we 't goed aanleggen.

Sheerin 2: Ja, maar onze recherche... Ja, die zou me dan ook kunnen komen arresteren.

Lielée: Eerst publiceer je zijn papieren. Zie je dat niet?

Sheerin 2: Die papieren, Lielée... Ja, ja, maar waar zijn ze? Bij hem thuis zeker niet.

Lielée: We moeten 'm eerst dwingen.

Sheerin 2: Ja, maar hoe, Lielée, als zelfs Skrypol dat niet heeft gekund? Ja, in ieder geval, die wagen moeten wij kwijtraken, mensen.

Lielée: Ja... En dan?

Sheerin 2: Nou, dan zien we wel verder. Eens even kijken... Ah, daar komt een brug. Als ik het goed heb, is dat de Vedar. Ja, aan de overkant ligt een stadje.

Kwentis: Daar, een bord: Bricolis... Stoppen, Sheerin! Zag je dat?

Lielée: Hè?

Sheerin 2: Ja! Mooi... Zo. Even achteruit. Een paar houten hekjes. Ze zijn één van de leuningstukken aan het vernieuwen.

Kwentis: Net wat we nodig hebben.

Sheerin 2: Juist.

Kwentis: Die hekjes schuiven we wel even opzij.

Lielée: Ja, maar als er nou maar niemand aankomt.

Sheerin 2: Ah nee, 't is pas half zeven, en we hebben maar even nodig. Zo. Nou, uitstappen.

Lielée: Ja, uitstappen.

Sheerin 2: Zo, even meehelpen. Even die hekjes opzij zetten.

Kwentis: Ja... ja...

Sheerin 2: Pak je dat andere?

Kwentis: Ja, ik neem deze.

Sheerin 2: Zo, ja. En nou de wagen. Nou... duwen jongens. Ja, kom.

Kwentis: Ja. Als ie maar niet blijft hangen achter z'n voorwielen, hè?

Sheerin 2: Nou, daarom duwen!

Lielée: Duwen, Kwentis.

Sheerin 2: Vlugger, nog even. Ja! Los!

Lielée: Ja! Hij gaat... hij gaat erover.

Kwentis: Nee, hij blijft hangen.

Sheerin 2: Hij blijft... nee, nee nee, ja!!

Lielée: Ja! (auto dondert in het water)

Sheerin 2: Zo. Nou, wel bekome het 'm, hè.

Kwentis: Eén-nul voor ons.

Sheerin 2: Ja. Nou de hekjes weer op z'n plaats.

Kwentis: En dat is dat.

Sheerin 2: Zo....Hè hè...

Kwentis: Ik ben geradbraakt, zeg. En wat nu?

Lielée: Nou, aan een eh... hotel hoeven we niet te denken.

Sheerin 2: Nee, daar hebben ze ons zo. Geen tijd voor te slapen. De hele militaire situatie staat op springen. We moeten dus zo gauw mogelijk naar Tryllis komen. Daar ligt de oplossing, ik voel het. Overigens, wacht even jongens. Hier, dit inslikken.

Kwentis: Wat zijn dat?

Sheerin 2: Antislaappillen. Jij ook een, Lielée?

Lielée: Ja, dank je. Maar... waar nu heen?

Sheerin 2: Om te beginnen, Pricolis. Even doorstappen, jongens, kom.

Lielée: Mm. (ze gaan op stap)

Sheerin 2: 't Is een kwestie van uren. Hoe dan ook, we moeten die hele organisatie van saboteurs laten oprollen.

Kwentis: We moeten die oorlog winnen.

Sheerin 2: Nog moeilijker: voorkomen. Skrya durft niet te beginnen voor ze weet dat haar bliksemoorlog lukt. Voor een langdurig conflict hebben ze geen reserves genoeg, en toch zullen ze dan doorvechten vanwege hun zogenaamde Nationale Schande. En met atoombommen. Ah... nu even kijken waar het station staat... Ah, mooi. Ah, daar is 't station.

Kwentis: Daar zullen ze ons het eerst gaan zoeken.

Lielée: Ja, maar wanneer komt er een trein? Daar verderop staan wel autobussen.

Kwentis: Was het nou maar spitsuur, hè. Als we nu met z'n drieën in één van die bussen stappen, herinnert die chauffeur zich ons natuurlijk later.

Lielée: Ah, bij een trein is die kans nog veel groter. Loket, controle...

Kwentis: Nee nee, wacht even. Sheerin, we zijn hier in het residentschap Devaago!

Devaago... Inderdaad, ik had er niet bij stilgestaan, maar binnen dit residentschap werd alle openbare vervoer bekostigd uit de belastingen, al jaren. Een proef die nu ook door andere staten werd overwogen. En op die goedkope manier werd hun hele kostbare en onoplosbare verkeersvraagstuk opgelost, en tegelijk een deel van ons probleem.

Kwentis: Voor ons betekent dat dat er geen personeel is op het station om kaartjes te verkopen of ons te controleren.

Sheerin 2: Nee. Kom mee.

Lielée: Alleen eh... de stationist.

Sheerin 2: O nee, die komt pas op het laatste ogenblik naar buiten, voor het vertreksein. 't Is veel te guur weer.

Kwentis: Dan moeten we ons haasten. D'r is niemand verder op de been, valt alweer mee.

Lielée: Ja, het is nog erg vroeg.

Sheerin 2: Ja, 't kan niet beter. Hier, deze ingang.

Kwentis: Ja.

Sheerin 2: Zo. Hier, die doorgang.

Kwentis: Da's nog de oude controledoorgang. Maar waarom zo smal? D'r staan toch geen beambten meer om de kaartjes te controleren?

Sheerin 2: Stop! Wacht even... Obstakel.

Lielée: Die buis met licht, rechts, waarom staat die rechtop?

Kwentis: Is er soms toch controle?

Sheerin 2: Nee, maar wel iets dat ervoor... op hetzelfde neerkomt: een telwerk.

Lielée: Om wat te tellen?

Kwentis: Het aantal reizigers natuurlijk op de verschillende tijden. Da's een kwestie van statistiek.

Lielée: Is het door die rechtopstaande lichtbuis, rechts van de doorgang?

Sheerin 2: Eh... nee, nee nee, niet door die buis, meisje, maar door het felle licht dat die werpt op dat lensje, pal ertegenover, aan de linkerkant van de doorgang.

Lielée: Ja...

Sheerin 2: Achter die lens zit een seleniumcel die het licht dat erop valt omzet in elektrische stroom. Bij elke onderbreking van het licht, dus de elektrische stroom, verspringt er een telwerk.

Lielée: Dus... als wij er één voor één tussendoor lopen...

Sheerin 2: Ja, dan wordt het licht driemaal onderbroken en het apparaat registreert ons. Later, als ze 't telwerk nagaan - en dat zullen ze zeker doen - zullen ze zien dat hier om 6:32 uur drie personen zijn gepasseerd. Nou, dat moeten we helemaal niet hebben, dus

Kwentis: Wacht eens, dat oog zit op heuphoogte.

Sheerin 2: Hè?

Kwentis: We... we zouden d'r dus onderdoor kunnen kruipen, één voor één.

Lielée: Ja, of... of er overheen springen.

Sheerin 2: Ach, springen! (lachje) De stationist zit hier pal naast. Als die ons verrast bij een dergelijke vertoning...

Lielée: Hè, konden we 't spitsuur maar afwachten, dan zouden we tenminste niet opvallen.

Sheerin 2: Ja... Wacht eens, het laatste waaraan we behoefte hebben, heb ik.

Kwentis: Waar?

Sheerin 2: Stil... 'ns grabbelen in m'n voeringen van m'n overjas, die hebben ze vergeten leeg te halen... Kijk!

Kwentis: Uw stiftlantaren? Waar is die goed voor?

Sheerin 2: Nou, dat zal ik je laten zien. Kom mee, en kijk hoe ik het doe. Ik hou die lantaren gericht op het lensje. Kijk... zo ga ik d'r door. Hier, Lielée...

Lielée: Ja?

Sheerin 2: Ja, pak jij die lantaren.

Lielée: Ja.

Sheerin 2: En hou het licht op de seleniumcel.

Lielée: Zo?

Sheerin 2: Ja.

Lielée: O, ik begrijp het. Hier Kwentis, de lantaren.

Kwentis: Ja ja, 't is mijn beurt... Er langs... Ik begrijp het: door die lantaren ervoor te houden hebben we 't licht op dat lensje nergens onderbroken.

Sheerin 2: Ja, 't is maar een weet. En nu de trein in. Bij een telwerk van Skrypol zou dat kunstje niet lukken, die meten ook lichtvariaties. Hier bij ons zijn ze niet zo kwaaddenkend. Nou, vooruit hier, jongens, deze wagen.

De wagon was, voor zover we konden oordelen, leeg. En we begonnen het lange traject naar Morilee, tweehonderd mijl door het heuvelland. Buiten was het opnieuw gaan regenen. Af en toe stopten we aan een of ander station. Tot enige stationnetjes verder...

krantenjongen: Mobilisatie! Mobilisatie! Lees “De Vrijheid”. Lees “De Vrijheid”!

(er stappen passagiers in)

arbeider 1: Hier lui, hier, lege coupé. Wil je d'r een?

arbeider 2: Een krant? Ja.

arbeider 1: Kijk 'ns verderop? Een hele compagnie conscripts. Volle bepakking! Voor het zuiden!

arbeider 2: Mobilisatie. Vannacht om drie uur.

arbeider 3: De aanval van Skrya?

arbeider 2: Nee nee nee, dat nog niet. Tenminste, nee, daar staat niks van.

arbeider 4: (lachje) Hoe die ons onder de voet denken te lopen, snap ik niet, hoor. Onderkruipsels! Bah!!

arbeider 2: Ik weet niet, Trepas, ik weet niet. 't Is hier een beroerde rotbende. De federatie? (lachje) 't Lijkt veel, het is niks. Een stel los aan mekaar bungelende residentschappen, rectoraten, districten, dat is het.

arbeider 3: Ja...

arbeider 2: En de federale regering? Corrupt tot en met. Hier, hier, hier, heren, moet je weer 'ns even lezen.

arbeider 3: Ja ja..

arbeider 2: Ja, waar had ik het? Eh... hier, tweede blad.

arbeider 3: Hè?

arbeider 1: O, die vent, die toen foetsie was uit het bewaringshuis. Een spion. Hij zat nota bene in onze Afweerdienst.

arbeider 2: En weet je wie 'm voor de honden heeft gegooid? Hier, hier staat het: z'n baas, chef van onze hele contraspionage.

arbeider 4: (lachje) Tenminste wat goed!

arbeider 2: Goed? (lachje) Die chef was zelf een vent van Skrypol! Hier staat het allemaal.

arbeider 1: Troepentrein. Dus daarom blijven we staan. Kijk eens, vol!

arbeider 3: Wacht even. 't Raampje!

arbeider 1: Hou ze d'r uit, jongens!

arbeider 2: Jaag ze de zee in!

arbeider 3: Afmaken, 't Hele zootje! Ja, honderd jaar geleden hebben we 't ook gedaan, en zonder dat mooie federale gouvernement. Ja, dat kunnen we nog, hoor! Ja, dat kunnen we, zeg ik jullie! (instemming)

Kwentis, Lielée en ik, we keken elkaar aan. Ik voelde een brok in mijn keel: Pentaniërs, mijn mensen, lange ruwe kerels en moedig. Maar thans had Pentanië meer nodig dan moed, namelijk een ontzagwekkende organisatie, als die waarover Skrya beschikte. Wat zou van ons overblijven op de dag van de invasie? De zender opgeblazen, evacuatieorders via Skrya, verwarring in de zuidprovincies, massale sabotages van onze mijnen, industrieën, centrales. Honderd tons-tanks.

Na een paar tussenstations waren wij de arbeiders weer kwijt en hadden we de coupé weer
alleen.

Lielée: Je moet die man daar in Tryllis dwingen!

Sheerin 2: Ja, Lielée, ik zal 'm dwingen.

Lielée: Wat vind je van die krant?

Sheerin 2: Een fraai artikel. "De Vrijheid"! (lachje) Hun klap kon niet beter aankomen dan net nu, met de mobilisatie.

Kwentis: Ik zou mezelf wel voor m'n kop kunnen slaan.

Sheerin 2: Die kop kun je beter voor iets anders gebruiken! Bovendien, je kon niet beters, hè?

Lielée: Ik heb het gevoel dat we allemaal zijn opgenomen in een ketting van oorzaken en gevolgen. Kwentis kon niet anders, ik niet, jij niet. [storing] ...Skrypol.

krantenjongen: Mobilisatie! Mobilisatie! Lees "De Vrijheid"! Regeringsschandaal! Hoofd contraspionage voortvluchtig.

Kwentis: Ja, zelfs niet die krantenjongens die daar "De Vrijheid" voor een kwart kredit staan te verkopen.

Sheerin 2: En naar ik vrees evenmin die stille lieden daar in burger, daar bij de uitgang. Ze staan te wachten.

Lielée: Ze wachten... op ons?

Sheerin 2: Ze kijken naar de reizigers, (lachje) als neven die een rijke oom opwachten.

Kwentis: Dan weten ze dat wij hierin zitten.

Sheerin 2: O nee nee nee, kunnen in zitten, Kwentis. Als ze d'r zeker van waren, dan hadden we er wel een paar op de trein.

Lielée: Hoe dichterbij Morilee komen, hoe meer gevaar je loopt.

Sheerin 2: Hoe verder we komen, Lie, hoe dichterbij mijn doel ben. Bovendien heb ik tijd nodig om jullie te prepareren op de rol die we straks te spelen hebben, willen we tenminste heelhuids door dat eindstation komen.

Kwentis: U weet een methode?

Sheerin 2: Eh... verschillende, Kwentis.

Lielée: Je denkt aan vermomming of zo?

Kwentis: Ja, maar waarmee? We hebben toch niks?

Sheerin 2: Oho, wat dat betreft, je hebt er geen idee van wat er allemaal in de voeringzakken van mijn overjas zit. Alleen het tijdstip van onze vlucht overviel me, maar daarom was ik nog niet onvoorbereid.

Kwentis: Dus u hebt eh... pruiken, en eh...

Sheerin 2: Valse baarden? Snorren? (lacht) Nee, vergeet het maar, Kwentis,

Lielée: Maar ze herkennen ons toch aan ons gezicht.

Sheerin 2: Al hadden ze een foto, Lielée, ik zou ze nog kunnen misleiden. De beste vermomming is er een waarbij men onbewust concludeert dat je de gezochte niet kunt zijn. Kijk, jij, Lielée, hè, bent veel meer dan een gezicht alleen. Je bent een persoonlijkheid, ordelijk, beschaafd, ingetogen, en dat alles... dat alles zit in je spraak, je loop, je houding, je optreden. Hè? Nou, ikzelf, ja, ikzelf ben er eentje die instinctief de leiding neemt. Hier, Kwentis, ofschoon agressief en argwanend, neemt automatisch een positie in van iemand die eh... nou ja, die d'r bij hoort. Nou, en dat gaan we nu allemaal grondig veranderen.

Kwentis: Moet ik er dan niet bij horen?

Sheerin 2: Luister, Kwentis, ik heb zitten nadenken. Jouw gezelschap is een gevaar voor jezelf en voor ons. Dus moet jij zo gauw mogelijk weg, namelijk terug naar Yalo. Jij bent de enige die redelijk schotvrij is,

onbekend. Ik zal je geld geven, 3.000 credits lijkt me voldoende. Ik heb d'r 10.000 bij me. Verder diverse identiteitsbewijzen en wat je nog meer nodig hebt. Maar eerst moet je ons veilig door de controle loodsen.

Kwentis: Maar eh...

Sheerin 2: O, ik zal iets aan je gezicht doen, als je dat kan geruststellen. Maar voor we ons circusnummer gaan vertonen, zal ik je uitleggen wat jij in Yalo moet gaan doen.

(zoemer)

redacteur 1: (schakelt in) Hoofdredacteur?

hoofdredacteur: Ja. Wat hebt u gedaan? Vanmorgen? Alles staat erin!

redacteur 1: Uiteraard, hai? Dat is immers...

hoofdredacteur: Onze ondergang, dat is het! Wat moet ik beginnen?

redacteur 1: Geen betere gelegenheid tot hervorming van...

hoofdredacteur: Senbassisch rund! Kop van een slakvis! Er is een Persafweer gekomen. Ze opereert! U hebt mijn blad verdacht gemaakt. Op een ogenblik van mobilisatie veroorzaakt u een regeringscrisis!

redacteur 1: Ik handelde volgens de richting van ons blad...

hoofdredacteur: ...als een kip zonder kop

redacteur 1: Dat maak ik uit, niet u! Het artikel is scherp, ja, maar daar zit ik voor.

hoofdredacteur: Het had nooit geplaatst mogen worden, nooit!

redacteur 1: En waarom niet?

hoofdredacteur: Hèhè, dat... dat kan ik u niet uitleggen. Het is een ramp, de ergste die maar mogelijk is. Dat kost me m'n kop! Dat... dat kost me... Wat moet ik doen? Nee, ik weet het niet meer. (verbreekt de verbinding)

redacteur 2: Wat was dat? Wie?

redacteur 1: Eigenaar. Over dat artikel van vanochtend. (lachje) Plotseling een angsthaas geworden! 't Lijkt haast wel een vriendje van die mooie Sheerin Antau. (lachje) Maar geen nood, alleen al door z'n vlucht heeft die verrader de waarheid van ons artikel onderstreept, hai?

redacteur 2: (lachje) Ze zullen wel ijverig naar 'm zoeken. Ik neem aan dat de recherche wel alle stations zal hebben afgezet.

redacteur 1: Reken maar!

krantenjongen: Morilee! Morilee! Mobilisatie! Lees "De Vrijheid"! Morilee! Morilee! Chef contraspionage blijkt Skrya-spion. Morilee! Morilee!

Tuuroka: Daar is de boemeltrein. Op onze post, Mordek, en opletten.

Mordek: 't Is anders een chaos op de perrons met die konvoeien, troepenverplaatsingen... Er komt weer een troepentrein langs... Uit het noorden, Tuuroka.

Tuuroka: Mobilisatie. En die verrader 'm gesmeerd nu ie z'n werk gedaan heeft.

Mordek: Ja, hij heeft hier niks verloren. Hij kan alleen naar Skrya zijn gegaan, naar het zuiden dus.

Tuuroka: Ja, en bovendien kan ie moeilijk tot hier zijn gekomen zo gauw. Van Yalo af is het meer dan vierhonderd mijl. En die krant kwam vanmorgen pas uit.

Mordek: (lachje) Die krant is meer waard dan de hele spionagedienst, dat zie je maar. Nou 'ns effe opletten... Er komt niet veel volk uit die trein.

Tuuroka: Nee.

Mordek: Het signalement: een man en een vrouw. Hoeveel zijn er niet die er hetzelfde uitzien? Eh... neem bijvoorbeeld die twee daar.

Tuuroka: O, die vrouw lijkt er wel wat op, hoor.

Lielée: Ja, nog wat harder

Mordek: Nou, je kan 'r cadeau krijgen. Hoor 'ns, komen van een nachtfeest thuis. Een feest, terwijl nota bene de mobilisatie wordt afgekondigd.

Lielée: Ja, kom je nou of kom je niet? Je mot er uit, we zijn d'r.

Tuuroka: Onder de roes. Versmeerd, losse haren... Tuig! Feesten vieren!

Lielée: Nou... ja, vooruit

Sheerin 2: Laat me nou, laat me toch, ik slaap net zo lekker. Wat... wat zeg je, zijn we d'r?

Lielée: We zijn d'r, ja.

Sheerin 2: O, eindelijk. Nou, daar moet ik op zingen, hè, daarop zingen

Lielée: O, zingen...

Sheerin 2: O, stad Morilee! Je groene tuinen...

Mordek: Bij de federatie! Om elf uur in de morgen en nog laveloos.

Sheerin 2: tuinen...

Mordek: Hij... hij kan niet uit de wagen. Wacht, ze houdt er eentje aan.

Lielée: Hé, hallo, mooie jongen?

Kwentis: Hè?

Lielée: Help eens een handje? 'k Ken 'm d'r niet uit krijgen.

Kwentis: 'k Heb geen tijd, 'k weet wel iets beters om hulp aan te verlenen... U ziet toch wel dat er mobilisatie is?

Lielée: O ja? Ken ik het soms helpen?

Kwentis: (lachje) Nee.

Lielée: Had ik die bruiloft moeten afzeggen in Tilakor? 'k Wist het toch zeker ook niet gisteren? Nee, 'k heb al genoeg moeten slikken onderweg. Hè toe, help me nou. Hoe eerder ie nuchter is, hoe eerder jullie 'm mogen hebben, hè, en met plezier. Oooo, m'n ruggengraat sleept zowat over de grond.

Tuuroka: Ja, het signalement komt er wel bij, maar onze man kan niet tegen drank.

Mordek: Trouwens, eh... de vrouw moest een beschaafd type zijn, staat in de toelichting. Nou, wat daar aankomt, kunnen we wel afschrijven.

Tuuroka: Afwachten.

Lielée: Hou 'm nou vast, jongen, hij doet je niks, hij doet je niks.

Sheerin 2: Nee, ik doe niks, hoor. Hé, hé, hé, luister, ik doe helemaal niks, hoor. Geef mij nou maar een vat vol, jongens, ik doe alleen maar wat je... Hé... hé... hé, wie ben jij? Hè? Wat moet je met m'n wijf!?

Lielée: Krienar, nou heb ik er zat van, hè! Die grote bek en dat gezing de hele weg naar huis! Het zit me tot hier!

Sheerin 2: Jij bent een mooie jongen, hè!

Mordek: Zwaait ie met z'n armen.

Tuuroka: Ja.

Mordek: Oeh! midden in die... in die knaap z'n snuit. Daar gaat z'n kap.

Kwentis: Nou! Zeg, ben je nou gek geworden, meneer? 'k Probeer u te steunen! Als u zo flink bent, ga dan maar eerst op uw eigen benen staan, hier. Heren! Heren, heren, alstublieft, helpt u mij met deze dolle man.

Sheerin 2: Ja, dolleman, ja.

Kwentis: Ik heb geen tijd, ik ben op weg naar m'n regiment.

Tuuroka: Hé, stop, wat moet dat allemaal?

Sheerin 2: Wat?

Tuuroka: Stomdronken.

Lielée: Ja, en hoe.

Tuuroka: Terwijl elk goed Pentaan nu nuchter hoort zijn.

Sheerin 2: (lacht)

Tuuroka: Als je vechten wil, neem dan dienst. 't Is mobilisatie.

Sheerin 2: (lacht)

Lielée: Lelijke zatlap! Kijk nou 'ns, je hebt die jongen een bloedneus geslagen. En als jij niet direct je bek houdt, dan laat ik je schieten, ga ik met hem mee.

Sheerin 2: Oh oh oh hartje, m'n lekker hartje, je vat het helemaal verkeerd op, het was toch een ongelukje? Hè meneer, ja meneer, het was een ongelukje! Ik bied u mijn excuses.

Tuuroka: Hou 'm vast!

Sheerin 2: Mijn excuses, heren. Hé, jullie, heren... heren, u bent mijn getuige, ik heb mijn excuus aangeboden, en, heren, ik ga dienst nemen zo gauw als ik weer helemaal rechtop kan staan. (lacht) Dat wist ik toch niet van tevoren, hè? Hé, hé, heren... (lacht)

Tuuroka: Zeg, ik ben rechercheur.

Sheerin 2: Oh? Oh wat? Wat?

Tuuroka: Wat ik eh... vragen wou, meneer eh...

Kwentis: Merdokee. Mer-do-kee.

Tuuroka: Meneer Merdokee. Of u een klacht wenst in te dienen?

Kwentis: Hè?

Tuuroka: Ja. Dan sluiten we 'm direct op.

Mordek: En met genoeg.

Lielée: Ja, u zou me een groot plezier doen, werkelijk. Hè, zeg, jij, jij mooie jongen, wat dacht jij van een... mokkaatje? Om effe goed wakker te worden, hai, voor je soldaat wordt.

Kwentis: Nee, nee, nee nee, nee nee. Ik... Een klacht heren? Ik? Nee, nee nee, geen aanklacht.

Sheerin 2: (lacht)

Lielée: Oo.... nou...

Sheerin 2: Jij bent een hele jofele jongen, jij. (lacht) Medikee, waar mot je mee... Medikoo, (lacht) Jullie ook, hé, heren. Heren, eerlijk hoor, mijn hand erop, hoor.

Mordek: Nou eh... nou gaat ie handjes geven. Ruk uit jullie twee!

Tuuroka: Mag ik z'n legitimatie even om niet te vergeten. Waar zo?

Lielée: In z'n vestzak. Nee nee nee, die andere.

Tuuroka: Al goed, al goed, eh... meneer eh... Merdokee?

Kwentis: Ja, alstublieft, heren.

Tuuroka: Ja, dank u.

Lielée: Hé... hé, mooie jongen, doe me nou nog één lol, hai? Bestel effe een auto. Wacht, wacht, effe kijken waar zijn geld zit.

Sheerin 2: Wat zeg je... wat zeg je, geld? Ja ja, geld, hè? Ja, dat heb ik wel, hoor, ik heb altijd geld, hoor. Nou, wijfje, kom mee, zeg, kom mee...

Lielée: Ja ja ja ja, als je je maar rustig houdt, hè? Als je je maar rustig houdt. Zo... ja. Ja...

Tja... zo kwamen we in een huurwagen. Kwentis was zijns weegs gegaan. We waren erdoor. Erdoor. De auto had een klein tv-scherm voor amusement van de passagiers. Er was muziek. Lielée maakte tersluiks haar gezicht schoon. Ik was bezig mijn verformfaaide kap uit te deuken.
Plotseling stootte Lielée mij aan.

Lielée: Het beeld! let op!

federaal agent: Attentie, attentie. Federale politie. Extra bericht.

Maar ik hoorde nauwelijks de woorden.

federaal agent: Attentie, extrabericht.

Op het kleine videoscherm voor ons was een beeld verschenen van mezelf en van Lielée. De chauffeur, aanstonds na de bocht, zou kijken en ons herkennen! Hier moest ik iets tegen doen.

Lielée: Maar wat kun je doen?

Sheerin 2: Wacht maar af. Hier, dit. Schakelaartje om en... (geluid van een storing)

Lielée: Wat gebeurt er met het scherm?

Sheerin 2: Ja, ik zei het je toch al, lieverd: ik was niet helemaal onvoorbereid. Kleine storingsapparaatjes kunnen groot nut afwerpen.

We wachtten tot het bericht ten einde was, terwijl de chauffeur vloekte op het apparaat dat hem altijd in de steek liet als er wat bijzonders kwam. Ik vroeg mij wel af hoeveel Skrypol-agenten al van zijn auto gebruik hadden gemaakt.

Lielée: Zo. Midden in de stad. Twaalf uur. Ja, ik weet hier tamelijk de weg. Als klein meisje was ik hier vaak op vakantie.

Sheerin 2: Mm? Vakantie, daar zeg je wat. Waarom zouden wij niet met vakantie gaan, hai? Dat doen we. (geeuwt)

Lielée: Is er iets? Je houdt je toch wel goed?

Sheerin 2: Nou, een beetje flauw van de honger.

Lielée: Oh! (lachje)

Sheerin 2: Ja, maar eerst gaan we onze vakantie voorbereiden, met eh... met andere kleren, ja. Onze kleren, dat was het enige waarover ik me werkelijk zorgen maakte toen we door die stationscontrole moesten.

Lielée: O ja?

Sheerin 2: Mm.

Lielée: En waarom heb je daar niets over gezegd?

Sheerin 2: Nou, het leek mij beter. Zeg, jij was overigens meesterlijk! Waar heb je dat vandaan?

Lielée: Natuurtalent.

Sheerin 2: (lacht) Asjeblieft, natuurtalent. Je was zo goed dat ze geen moment op onze kleren hebben kunnen letten. (lachje) Yalo-stijl. (lachje) Nou, straks schiet het die lui nog wel te binnen, denk ik.

Lielée: En ik wilde nog wel voorstellen in die rol door te gaan tot...

Sheerin 2: Ja, tot Tryllis. (lacht) Nee nee nee nee, je begint je wel erg in te leven, hai? Maar nu in ernst. Als wij aan Skrypol werkelijk willen ontkomen, dan zullen we nog heel wat geraffineerder te werk moeten gaan. In dit verband, eh... ooit aan wintersport gedaan?

Lielée: Winters...

Sheerin 2: Ja.

Lielée: Als we in dat soort kleren gaan lopen. 'k Wil nu alleen maar in de richting gaan van...

Sheerin 2: Natuurlijk!! Goed voor na-ijverige lieden die ons graag zouden volgen. In elk geval op de hoogte zouden blijven van onze route.

(morsetoestel in werking)

Skrypol-chef : Wat zei Bernap?

Skrypol-agent: "Beiden vanmorgen 6:34 uur trein Bricolis na auto in Vedar gereden."

Skrypol-chef : Waar komen ze uit die trein? Van Bricolis naar hier is het tweehonderd mijl met vijf of zes tussenstations.

Skrypol-agent: Wacht, d'r komt nog wat, chef. "Vermoedelijk recherche afzetting station Morilee doorgeslipt. Orders u bekend. En doorseinen aan nevangroepen."

Skrypol-chef : Mooi. Ze mogen niet in handen van de recherche komen. Overigens moeten ze dus hier zijn. De beste kans is rond het stadsplein. Het winkelcentrum, eethuizen, hotels.

Skrypol-agent: Ja.

Skrypol-chef : Ze zullen tenslotte moeten eten en slapen. Eerst doorseinen, daarna op pad.

Skrypol-agent: Tot uw orders, chef. (begint te seinen)

winkelier: Alstublieft. Met certificaat, geldig binnen geheel Devaago. Even uw naam invullen, als u mij permitteert.

Lielée keek mij aan. Zij aarzelde. Het ontging de winkelier niet. Ik haalde een zorgvuldig gekozen kaart uit mijn zak.

winkelier: Sarko. Hai! Toch niet dé Sarko's?

Sheerin 2: Ach, alweer...

winkelier: O, het... het nobelste geslacht. Ja, en het oudste van 't hele Devaago.

Sheerin 2: En het rijkste, ja ja, ik weet het.

winkelier: (lachje)

Sheerin 2: Identiteit, afkomst, m'n waarde, het kan een last zijn, hoor, zeker op een huwelijksreis. Daar, ziet u ze? Door het raam? Aan de overkant?

winkelier: Reporters.

Sheerin 2: mm. Ja, kon ik ze maar kwijtraken. Een ramp, geloof me.

winkelier: (lachje) Ja, eh... er is een... achteruitgang. Hai?

Lielée: Ho, dat zou prachtig zijn!

winkelier: U... u zoudt zich dan kunnen verkleden hier achter in het magazijn.

Lielée: Maar u bent geweldig!

Sheerin 2: Daar zou ik nu nooit op gekomen zijn.

winkelier: Als ik u dan mag voorgaan? (ze gaan naar het magazijn)

Sheerin 2: Ja.

winkelier: Tussen de rekken... Ja, als u het voor lief wilt nemen. Hier is het magazijn.

Sheerin 2: Aha.

winkelier: U vindt het dan zo wel?

Sheerin 2: Natuurlijk.

winkelier: Dan... dan ga ik weer naar voren... (gaat weg) Oh, eh... nog dit.

Sheerin 2: Ja?

winkelier: Uw achtergelaten kleding, welk adres daarvoor schikt u het beste? Dat op uw certificaat?

Sheerin 2: Eh... nee, nee, nee. M'n ouwelui zouden zich doodschrikken, denken dat we verdronken waren of vermoord of zo. Nee, wacht. Eh... neemt u, hier, dit adres maar.

winkelier: Dank u. Ik zal ze opzenden. Meneer, mevrouw, leef lang. (gaat weg)

Lielée: Wat voor adres heb je 'm eigenlijk gegeven?

Sheerin 2: (lachje) Het adres van onze boezemvriend, de Skrytische ambassadeur in Yalo.

Lielée: (lacht)

Sheerin 2: Is ie tenminste iets .?.

Lielée: Maar... als we dit aantrekken en ze komen informeren bij de winkelier, en hij merkt dat we niet die Sarko's zijn...

Sheerin 2: Juist, dan geeft die winkelier van ons een precieze beschrijving, Lielée. Dat is precies m'n bedoeling.

Lielée: Hè?!

Sheerin 2: Dus stoppen we nu die hele wintersportspullen weer tussen de rekken, en zoeken wat anders uit. Ik zal het je wijzen.

We zochten tussen de rekken tot we 't hadden gevonden: de beroemde Devaagse wandelkleding.

De dracht tot in Noord-Pentanië toe. Ze zat me prettig, haast vertrouwd: de tuniek, het vest, de wijde broek. En Lielée...

Sheerin 2: Kind, wat zie jij d'r uit! Om... om...

Lielée: Om zo mee naar een eethuis te gaan. Ho, ik ga gewoon dood van de honger.

Sheerin 2: (lacht) Kom, de achteruitgang.

Lielée: Ja.

(geluid van morsetoestel)

We kwamen op het middenplein. Niets verdachts te zien. We keken rond naar een eetgelegenheid.

Sheerin 2: Wat dacht je van daar?

Lielée: Mm, 'k weet het niet. Dan zitten we wel erg duur.

Sheerin 2: Duur? Foei, foei, mevrouw Sarko Lielée, nou al op de penning? We hebben 7.000 kredits te verteren, dus... daarin.

Lielée: Mevrouw Sarko bedoelt...

Sheerin 2: Mm?

Lielée: ...dat we er mooi te kijk zitten.

Sheerin 2: Nou, des te beter. Jij mag trouwens gezien worden, hoor. Kom, vooruit, naar binnen. (ze gaan binnen) Zo... Nou, dit tafeltje dan maar, hè?

Lielée: (blaast) 12:45 uur.

Sheerin 2: Zo, hier

Lielée: Ik zit.

Sheerin 2: Mooi.

Lielée: Maar die antislappillen helpen wel, maar niet tegen vermoeidheid.

Sheerin 2: Dat komt van het winkelen, schattebout.

Lielée: (lachje) Ach jij...

Sheerin 2: Hier, dat is de eetkaart. Zoek jij maar eens wat lekkers uit.

Lielée: (lachje) Ja.

Maar terwijl Lielée de eetkaart bestudeerde, zag ik ze: twee smetteloze lieden die zwijgzaam kwamen binnendrentelen, ongeïnteresseerd maar scherp rondkeken, quasi op zoek naar een geschikt tafeltje. Ze vonden het tafeltje spoedig, namelijk, bij de deur. Ik was er vrij zeker van dat andere heren, even onopvallend, zich hadden neergezet aan de keuken en de zijuitgangen.

Agenten van de meest gevreesde organisatie, van Skrypol!

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (9/2007)

Dit script is het werk van een hoorspelliefhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.